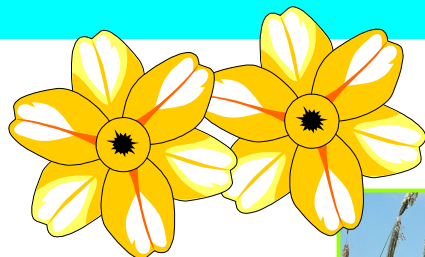

... vaše obec

Zpravodaj OBEC STRÁŽEC

STRÁŽEC 42, 674 01 TŘEBÍČ

tel. 568 844 337

e-mail: info@stritez.eu

www.stritez.eu

www.stritez-trebic.galerie.cz

www.ms-stritez.galerie.cz

1/2013

Úvod:

Vážení občané,

vzhledem k tomu, že probíhaly v nedávné době různé úpravy kulturního domu, rozhodli jsme se kompletně dokončit jeho rekonstrukci přes uplynulou zimu. Při těchto úpravách se objevily podstatné závady, které jsme museli odstranit. Současně bylo zrekonstruováno sociální zařízení, přestavěna kuchyň, byl zvýšen strop v sále, přemístěn výčep a šatna a také bylo umístěno pódium na druhou stranu a tím i prodloužen sál. Sami se budete moci při pouťových oslavách přesvědčit, jak se nám rekonstrukce podařila. Přeji si, aby zrekonstruovaný kulturní dům dobře sloužil obci a jejím občanům a aby se zde často a rádi setkávali při různých kulturních akcích i jiných příležitostech.

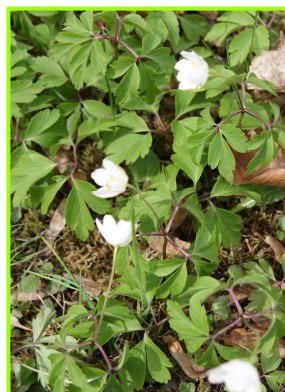
Současně byla dokončena přestavba objektu bývalé mateřské školky na obecní úřad. Předpokládáme, že se do nových kanceláří obecního úřadu přestěhujeme v příštích čtrnácti dnech. Takže přibližně od druhé poloviny dubna nás již najdete v nových prostorách.

V současnosti se již také pomalu dokončuje výstavba podporovaných bytů, předpokládáme, že kolaudace by mohla proběhnout začátkem července tak, aby se obyvatelé těchto bytů mohli od září nastěhovat.

I když zima ještě neskončila, jaro již nezadržitelně klepe na dveře a doufám, že se již brzy dočkáme teplých jarních dnů. Tento víkend očekáváme také hlavní svátek jara - Velikonoce. Užijte si tyto dny v klidu a pohodě.

Těšíme se na setkání s Vámi při slavnostním otevření zrekonstruovaného kulturního domu při pouťových oslavách.

Procházka Zbyněk, starosta obce

Základní data:

Aktuální počet obyvatel: **511**
Aktuální čísla popisná: **177**

Zajímavosti z kroniky Josefa Procházky (*1899, +1971), část I.:

r. 1760 - v obci pěstovány brambory
r. 1903 - v obci první benzínová mlátička, do té doby se obilí mlátilo ručně
r. 1909 - postaveno telefonní spojení přes Strážec k Jaroměřicím
r. 1909 (8.9.) - ve Studenci zastavil vlak, ve kterém jel cisář Josef I.
r. 1916 (1.5.) - zaveden poprvé letní čas
r. 1917 (červenec) - obec zakoupila dvě ruční stříkačky, založení hasičů
r. 1925 (srpen) - na Čihadlech nouzově přistál eroplán, který nesl poštu
r. 1926 (říjen) - na Hřebelci nouzově přistál eroplán let. pl. č. 2 z Olomouce
r. 1927 (srpen) - na Zahumenici si letka z Olomouce udělala polní letiště
r. 1928 (21.12.) - zaveden v obci elektrický proud, nákladem 151.950,- Kč
r. 1930 (7.3.) - uděleno T. G. Masarykovi čestné členství obce Strážec, přijal
r. 1930 - první telefon v obci, ve strážeckém dvoře, telefonní číslo 170
r. 1931 - zavedena v obci elektřina
r. 1936 (17.6.) - obcí projel Dr. Edvard Beneš při cestě do Znojma
r. 1936 (21.11.) - v 18:30 hod. letěl přes Strážec krásný a veliký meteorit

Tříkrálová sbírka v obci Strážec!

Výtěžek činil 6.045,- Kč (r. 2013) a byl předán Oblastní charitě Třebíč

Společenská rubrika:

Rozloučili jsme se (I. - III. 2013):
František Dvořák (21.3., 65 let), č. 12
Libuše Vrbková (22.3., 87 let), č. 12

Odhlášení občané (I. - III. 2013):
Barbora Krulová (č. 101), Marie Ondráčková (č. 21)

Významná životní jubilea:
duben 2013:
Věra Simonidesová (75), č. 83

Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví, rodinné pohody a štěstí

Upozornění pro občany:

1. POPLATEK ZAPSY

Poplatek za psa staršího tří měsíců je 60,- Kč/rok. Poplatek za rok 2013 uhrad'te do 30. 04. 2013 na OÚ Strážec.

2. SVOZ NEBEZPEČNÉHO ODPADU

Firma ESKO-T, s.r.o. uskuteční **20. 04. 2013** svoz nebezpečného odpadu. *U Jednoty* v 09:10 hod., u *křížovatky na Kožichovce* v 09:20 hod.

3. KOMUNÁLNÍ ODPAD

Kdo platí hotově, je třeba uhradit do 30. 04. 2013, 444 Kč ročně - osoba do 64 let, nebo 222 Kč ročně - osoba 65 let a více.

4. DERATIZAČNÍ PŘÍPRAVKY

Tyto přípravky budou, zdarma, od dubna k dispozici na OÚ.

5. ZMĚNA SIDLA OBECNÍHO ÚŘADU

OÚ se koncem dubna přestěhuje do nově opravených prostor bývalé MŠ (č.p. 34). Současné prostory OÚ budou, v případě obdržení dotace, přeměněny na klubovnu pro strážeckou mládež.

6. DOTACE. Obec podala žádost o dotaci na HRÁŠTĚ.

7. Akce „ČISTÁ VYSOČINA“

Jarní úklid kolem silnic, naše obec se do této akce přihlásila.

Třebíč - Karlovo náměstí se sochou Cyrila a Metoděje.
Autor: Ondřej Knoll, Náměstí nad Oslavou, po r. 1918

Prof. ThDr. Josef Zvěřina - rodák ze Stříteže - 100. výročí narození.
(* 3. května 1913, Střítež u Třebíče, + 18. srpna 1990, Nettuno u Říma)

CYRIL A METODĚJ:

Rok 2013 je rokem 1150 výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Moravu.

Cyril a Metoděj

Mezi cizinci, kteří jsou spjati s osudy naší země, na prvním místě časem i významem stojí svatí bratři Konstantin a Metoděj. Světodějný význam soluňských bratří, kteří stojí u kolébky slovanské kulturnosti, je všemi uznán, je objektem zájmu celých generací badatelů a námětem knih. Prvním směrem je prosté vyprávění o jejich životě převzaté z legend. Byli dětmi činovníka vysoce postaveného v hierarchii vojensko-správního uspořádání byzantské říše, že Metoděj zahájil svou životní kariéru ve stopách otcových ve státní správě, ale později odešel do kláštera, že Konstantin byl citlivý, nesmírně nadaný chlapec, jemuž se otevírala vynikající vědecká, ale i státnická kariéra, že však byl vnitřní touhou po čistém vědění rovněž veden do klidu kláštera. Zde se dovíme o tom, kterak je Konstantin donucen k návratu do císařových služeb, o jeho činnosti knihovnické a zvláště o jeho diplomaticko-misijních posláních do východních zemí. Dozvíme se tu o úkolu vydat se na misijní cestu k moravskému knížeti Rostislavovi, o jejich obtížích. Dále pak o cestě obou bratří do Říma a o Konstantinově smrti v římském klášteře. Dozvíme se o Metodějově těžkém vlekém zápase s franskými biskupy, o vítězství jeho věci, o jeho smrti a slavném pohřbu a konečně i o osudech jeho žáků, kteří byli po smrti mistrů z Moravy vyhnáni. V tomto proudu informací je jistě dost, abychom si statečně, moudře, sebevědomě vystupující věrozvěsty navždy zamilovali a byli jim vděční.

Největším přínosem Konstantinovým je vytvoření slovanského písma, vypracování slovanského spisovného jazyka a obhájení tohoto jazyka jako jazyka liturgického.

Hlaholice je písmo vynalezené. Nevyvinulo se jednoduše z jině abecedy jako např. latinka z abecedy řecké. Vzdělanost autora hlaholice projevuje se tím, že při vědomé tvorbě nového, samostatného písma, dovedl sáhnout k obměnám znaků řady jiných abeced, řecké, latinské, hebrejské. Jeho jazykový cit a vhled lze doložit tím, že právě v případech, kde pro slovanskou hlásku nenalézá znak v abecedě řecké, z níž pochopitelně jako ze své mateřské abecedy vychází nejvíce, sáhne tam, kde jak hlásky (alespoň zvukově příbuzná), tak znak pro ni existují.

Svatost bratří má pozoruhodný tvar. Je to totiž svatost dvojice. Konstantin je filozof. Je nositelem lásky k moudrosti, do níž se zahleděl, byl okouzlen a věrně jí sloužil. Jeho dětský sen, v němž si při slavnosti za svou životní družku vybírá Sofii, tj. Moudrost je plným vyjádřením jeho vnitřní potřeby a jeho osobnosti. Konstantin je nositelem myšlenky neměnné velké pravdy. I jeho jméno to říká, Konstans = stálý. Avšak jako všechno duchovní je Konstantin v tomto světě křehkým a slabým a jako by jen možným. Je mu zásadně třeba uskutečnění a ochrany. Metoděj stojí vedle něho jako otcovský ochránce, robustně vykračuje v proměnách tohoto světa. Metoděj, což je vlastně „pocestný“ razí cestu Konstantinově myšlence a ve-

de ji k cíli (srov. Metoda). Bratři náležejí k sobě i jako obsah a forma. Jejich role v organismu církve odpovídá tomu zcela přesně: Metoděj je arcibiskupem, Konstantin je mnich. Jsou nedělitelnou jednotou vnějšího a vnitřního života církve, poutání touží láskou ke svěřenému úkolu. Jedinost jejich díla je vskutku znamením svatosti Boha, který toto dílo požehnal.

Na dvojici radikálně odlišných bratří pozorujeme to, co je provždy nepochopitelným tajemstvím Boží Trojice, v níž rozdílné osoby mají jednotu bytostí. A tento fakt je také garancí trvalosti díla soluňských bratří. Je to dílo, jež vzešlo z Konstantinovy myšlenky i z Metodějovy pile, z lásky obou. Jako dílo lásky je to však dílo Ducha svatého, který z Otce i Syna vychází.

Sousoší sv. Cyrila a Metoděje je kulturní památka ve středu Karlova nám. V Třebíči

Bylo vytvořeno k tisícím výročí příchodu věrozvěstů na Moravu. S iniciativou přišel kaplan u kostela sv. Martina František Diviš v roce 1867. Jeho slova padla na úrodnou půdu. Za vhodné bylo vytipováno místo, kde původně býval pranýř a popraviště trestem stětím. Na podporu postavení sousoší se konala veřejná sbírka. Vybralo se 2487 zlatých a ty byly předány organizačnímu výboru pro postavení sousoší. Organizační výbor nejdříve jednal s Josefem V. Myslbekem, ale jeho požadavek 3400 až 3800 zlatých za zhotovení sousoší vysokého devět stop a stojícího na stejném vysokém podstavci - se organizačnímu výboru zdál být přemrštěný. Organizační výbor se poté obrátil na sochaře Ludvíka Šimka, jeho návrh poté vytesal sochař Bernard Otto Seeling.

Podstavec sochy vzešel z rukou kameníka Josefa Hruby z Počátek. Řetěz, který sousoší lemoval až do druhé světové války, kdy byl zabaven, zhotovily blanenské železářny. Pro vztýčení sousoší bylo nutno vykopat třímetrové základy. Při kopání se přišlo na valounky a písek, což ukazovalo na staré řečiště Jihlavy. Do základů organizační výbor uložil schránku s dokumenty určenými potomkům. Sousoší připutovalo do Třebíče z Prahy železnicí přes stanici Stařeč, v níž bylo přeloženo na povozy, které je dovezly až na místo určení.

Slavnost posvěcení sousoší sv. Cyrila a Metoděje na náměstí třebíčském

Byla to krásná a povznášející slavnost, již slavila Třebíč v neděli 16.8.1885, skvělá a důstojná to koruna díla dlouholetého. Třebíč ozdobena na všechny časy dílem uměleckým, znakem to, že v jubilejním roce 1863 a 1885 hlásila se rozhodně a slavnostně k dědictví cyrillo-methodějskému, okrášlena pomníkem, jež posvátným učinil církevním posvěcením nejdůstojnější velepastýř a čestný občan třebíčský, dr. Frant. Sal. Bauer brněnský biskup. Třebíč přinesla poctu dvěma veleduchům, slovanským apoštolům Cyrilu a Metoději.

V roce 2005 bylo sousoší rekonstruováno. Několik let předtím proběhla obnova podstavce, na něm stojí: **Bohu k nehynoucí oslavě. Svatým Cyrilu a Methodu hvězdám slovanského národu. K počtě městu, vlasti Moravě.**

Prof., ThDr. JOSEF ZVĚŘINA - první prezident České křesťanské akademie

Josef Zvěřina se narodil ve Stříteži u Třebíče 3. května 1913. Po maturitě na pražském Arcibiskupském gymnáziu studoval v letech 1932 až 1937 filosofii a teologii v Římě a tam byl rovněž vysvěcen na kněze. Po návratu do vlasti byl kaplanem v různých farnostech, nejdéle u sv. Mikuláše v Praze.

Když nacisté uzavřeli vysoké školy, začal přednášet teologii na náhradním učilišti. Záhy se však dostal poprvé do konfliktu s veřejnou mocí - pro „protiněmecký postoj“ byl na 13 měsíců gestapem internován v Zásnukách u Prahy.

Po válce nastoupil na teologickou fakultu jako asistent prof. Cibulky pro obor křesťanská archeologie a dějiny umění. Na dějiny umění byl také zaměřen jeho studijní pobyt ve Francii v letech 1946 až 1947. V Paříži napsal svou disertační práci o freskách v jižní Francii. Původně zamýšlel napsat kritickou disertaci o marxismu, tento projekt se však na poválečné Karlově universitě už nikdo neodvážil přijmout.

Před únorem 1948 Zvěřina vytvořil kruh intelektuálů, kněží a publicistů, kam patřil i Anastáz Opasek, Jan Čep, Alexander Heidler, Oto Mádr a další. Tomuto kroužku se přezdívalo „Zvěřinec“.

Roku 1950 byl povolán mezi „černé barony“ do pracovních vojenských oddílů (PTP) a v roce 1952 zatčen a odsouzen na 22 let vězení. Čtrnáct let strávil v nejtěžších věznicích a pracovních táborech stalinského Československa. Po návratu prošel řadou civilních zaměstnání. Každou volnou chvíli věnoval studiu, psaní a „podzemní“ pastoraci. Krátkého období uvolnění kolem pražského jara maximálně využil. Spolu s O. Mádrem začal vydávat teologický časopis VIA, organizoval veřejné přednášky Živá teologie a učil na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě. Vsemito cestami uváděl české věřící do reformních myšlenek Druhého vatikánského koncilu. Po vyhození z fakulty odešel na faru do Praskoles u Zdic, ale i jako venkovský farář byl komunistické vrchnosti trnem v oku.

V roce 1975 odchází nuceně do důchodu. Tím však začíná nejpłodnější období jeho činnosti. S jeho pomocí rostou na nejrůznějších místech v Čechách, na Moravě a Slovensku kroužky zájemců o teologii, které pravidelně objíždí, přednáší, píše skripta, debatuje a zkouší - vychová celou generaci žáků a žaček, laiků, tajně vysvěcených kněží a řeholníků a ovlivní i řadu bohoslovců, kteří na jeho přednášky utíkají přes zeď režimem řízeného litoměřického semináře.

Jeho aktivity se neomezuji jen na katolické prostředí - Zvěřina je duch vpravdě ekumenický, vede neustálý dialog s evangelickými přáteli a cítí přes všechny světonázorové hranice příbuznost se všemi, kdo poctivě usilují o pravdu, spravedlnost a svobodu nejen náboženskou, ale i občanskou. Nikoho nepřekvapí, když objeví jeho jméno mezi prvními signatáři Charty 77.

Byl to především Zvěřina, kdo má zásluhu na podivuhodné proměně kardinála Tomáška z přeopatrného hierarchie, který se ještě v roce 1977 distancoval od signatářů Charty, v mezinárodně uznávaný symbol duchovního odporu českého národa proti komunistické „Biaffe ducha“.

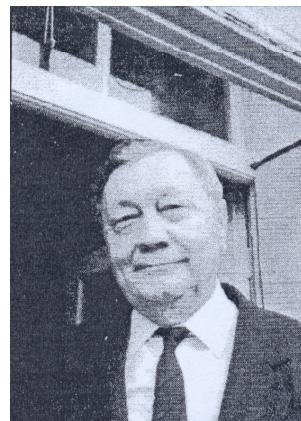
Jako Zvěřinu nezlomilo gestapo a stalinské lágry, neznechutila ho ani následující léta šikan, výslechů, domovních prohlídek, policejních zadržování a obžalob. Po Chartě následoval jeho podpis na nesčetných otevřených protestních listech politikům, pod manifestem Několik slov a jeho účast v redakčním kruhu samizdatových Lidových novin, při zakládání Občanského fóra a na manifestaci na Letné 25.11. 1989.

V červnu a v srpnu 1990 ho osobně přijal papež Jan Pavel II., který po léta pozorně a s nesmírnou sympatií a uznáním sledoval jeho činnost v církvi i společnosti. Když nabídl své síly obnovené katolické teologické fakultě, byl sice jmenován „čestným děkanem“, ale tehdejší vedení fakulty se postaralo o to, aby Zvěřina a jeho žáci měli na bohoslovce vliv co nejmenší. Čestný doktorát university v Tubingenu dostal v době komunismu v nepřítomnosti, vysoké státní vyznamenání - řád TGM - až posmrtně.

Josef Zvěřina zemřel náhle dne 18.8.1990 při koupání v moři v Netunu u Říma. Jeho poslední slova byla odpověď na otázku jak se na pláži cítí: „Jako námořník, kterej se vrací do svého moře“.

Článek, jehož autorem je Prof. Dr. Tomáš Halík, byl s malými úpravami převzat z Lidových novin 17.4. 2001, kde vyšel v rubrice Legendární příběhy minulého století.

Letos 3.5.2013 uplyne výročí sto let od narození významného teologa Josefa Zvěřiny.

První panský lékař v Třebíči

Lékařů bývalo na Moravě v minulých stoletích málo. Lékařskému studiu se příliš pozornosti nevěnovalo, třebaže péče o lidské zdraví byla již ve starých dobách značná. Pomáhalo se obyčejně domácími prostředky.

Za středověku byl studovaný lékař bílou vranou a jen panovníci a knížata si drželi osobního lékaře, který studoval medicínu na některé italské univerzitě. Teprve v počátcích nového věku se setkáváme na Moravě s učenými lékaři častěji, ale skoro bez výjimky to byli cizinci českého jazyka neznalí, a to ještě jen ve službách olomouckého biskupa nebo bohatých šlechtických rodů. Roku 1748 se jednalo u moravského tribunálu o tom, aby zemští doktoři měli svá sídla ve středu každého kraje. Roku 1759 měl nastat obrat. V dědinách Chlumu, Beneticích, Svatoslavi vypukly nakažlivé nemoci, nebylo nablízku lékaře. Krajský hejtmán navrhl majiteli panství Josefu Jiřímu hraběti z Valdštejna, aby se mohlo zřídit v Třebíči stálé místo lékařské. Krajský hejtmán se vyjádřil o deputátu a smluvil s poddanými dědinami kolik dá která z nich. Nejvíce dali: městečko Kamenice 2 zl. 37 kr., Kouty 1 zl. 2 kr., Kožichovice 1 zl. 37 kr., Vladislav 56 kr., Střítež 54 kr., Okřešice 9 kr., Řipov 10 kr., Číchov 12 kr., Horní Vilémovice 11 kr., mlýny daly po 3 kr. Tak se zřídilo na třebíčském panství roku 1759 lékařské místo nákladem 59 zl. 30 kr. ročně. Ovšem lékař tam dosazený nebyl doktorem medicíny, ale pouhý ranhojič čili chirurgus, snad studovaný na olomoucké univerzitě, kde již tenkrát bylo studium medicíny, ale nikoli lékařská fakulta. Ať to bylo jakkoli, bylo by dnes možné za takového platu něco podniknout?

Dr. František Dreuschuch a jeho přínos do rozvoje rentgenologie

Kdo byl dr. Dreuschuch? Shrnout jeho celoživotní dílo do pár řádků není možné, jak tomu bývá u lidí, kteří se cele věnují práci jině. Můžeme-li věřit rodinné kronice rod Dreuschuchů se zabýval lékařskou činností po několik generací i když tehdy se tomu říkalo ranhojičství či felčarství. Jako již skutečný lékař lidumil proslul František Dreuschuch, který žil v letech 1817 až 1896. Ač rodák z Náměště, působil až do konce života plyných 55 let v Třebíči. Zde se 25. 1. 1855 konečně splnilo jeho přání, když se doma poprvé rozlehl pláč narození prvního syna, a to tehdy šťastný otec ani netušil, že to bude syn jediný (přestože jinak měl deset dětí). Malý František po svém otci zdědil nejen zálibu v medicíně, ale i otčív svérázný smysl pro humor. Malý František dělal svým rodičům jen radost. Po absolvování gymnázia v Brně nastoupil na medicínu v Praze. Od počátku se snažil přispívat na svá studia. Vždyť studia tehdy nebyla laciná a příjmy rodiny, díky otcovu lidumilství nebyly právě největší, za to členů rodiny bylo dost. Výhrou přímo bylo, když se v pátém ročníku podařilo Františkovi stát asistentem Klebsova ústavu, který patřil k nejlépe vybaveným lékařským výzkumným zařízením. Zde se seznámil s řadou odborníků a vědců a také se mohl přiučit nejen z oboru chirurgie, patologie, ale i farmakologie a dokonce i bakteriologie, která tehdy ještě byla vědou v plenkách. Sám se ještě zabýval soukromě studiem lidských epidemií i epizootií, čímž se prakticky připravoval na své budoucí povolání. Po promoci na něj v Praze čekala slibná kariéra, proto si dovedeme představit rozruch jaký vyvolal jeho odchod z Prahy na venkov.

Kromě rodinné tradice zde jistě svoji roli sehrál i hlas srdce, neboť již záhy po svém návratu se oženil s Idou Honlovou, a jak ukázal život bylo to jedno z jeho nejšťastnějších životních rozhodnutí. Krásný prací vyplněný život pak spolu prožili v Náměšti, kde dr. Dreuschuch až do

roku 1931 byl plně činný, a to nejen v lékařské praxi, ale i kulturně. Studoval zahraniční lékařské časopisy, publikoval. Byl jmenován státním zdravotním radou ve Vídni a účastnil se mezinárodních sjezdů a symposií.

Když toto vše víme, je jasné, že by bylo spíše náhodou, kdyby mu unikl rozruch, který koncem 19. století vypukl po objevení neznámého záření, procházejícího tělem a zanechávajícího stopy na fotografické desce. Záření dostalo označení paprsky X a objevil je německý fyzik W. C. Röntgen. Lékařská veřejnost se k objevu stavěla rozporuplně. Jedni v tom viděli další zlom ve vývoji lékařství, jiní to brali pouze jako kratochvilné pobavení, které nebude mít budoucnost, že František Dreuschuch zastával první stanovisko, o tom svědčí zanícení, s jakým se vrhl do sestavení vlastního přístroje. A protože to bylo právě na přelomu století, jedno z těch novoročních přání jistě směřovalo k úspěšnému dokončení prací. Těžko dnes říct, kde objevil první zmínky o podivném záření i o způsobu, jak si takový přístroj sestavit sám. Možná to bylo v nějakém časopise, nebo na nějakém sjezdu, jichž se zúčastňoval. Ale okamžitě odhadl, jaký význam může mít právě tato metoda pro něho jako venkovského lékaře. Vždyť paprsky X dovolovaly nahlédnout do lidského těla, umožňovaly vidět neviditelné. Ve své praxi se mnohokrát setkával s různými zlomeninami, které zatím musel léčit pouze pohmatem ruky, což vyžadovalo velkou praxi, ale i tehdy záleželo hodně na štěstí jak zlomenina sroste. Nabízel se tu přístroj, který odhalí a zobrazí vše, co lékař potřebuje.

Finanční situace ani technické možnosti nedovolily dr. Dreuschuchovi, aby si přístroj koupil již hotový. Naopak byl nucen jej s několika pomocníky sám sestavit z jím dostupného materiálu. Je s podivem jak dr. Dreuschuch mohl všechny funkce vykonávat. Předně mu pomáhala jeho paní, která částečně převzala ordinaci, kde pracovala jako zdravotní sestra a od trhání zubů zvládala i lehčí chirurgické zákroky. Přitom na ni ležela tíha celé domácnosti. Dále to byl pan Votava - zámecký elektrikář s jehož pomocí sestrojili vlastní domácí lékárníčku, a konečně pan Kučka z Velkého Meziříčí s jehož pomocí se obstarávaly součástky, až se jim podařilo sestrojiti primitivní, ale fungující Rentgenův přístroj. Fotografie tohoto prvního rentgenového přístroje na Moravě se nedochovala, ale máme alespoň ústní podání vnučky dr. Dreuschucha, paní Ing. Gabriely Kůrové z Kyjova: „... rentgen byl instalován ve fyzikálním kabinetě, kde byly kolem stěn regály s fyzikálními pomůckami, v rohu stál kostlivec a uprostřed rentgen. Byl to dřevěný rám do něhož byla připeletna silná celtovina v níž byly po všech stěnách obšité dírky jimiž se protahoval motouz, který pak ten rám pevně omotával. Rám spočíval na nohách a nad ním se pohybovala na jednoduchém stojanu Rentgenova lampa. Na ochranné pomůcky si nepamatuji, jen se mi zdá, že na stole ležela olovená deska“.

Tak se dr. Dreuschuchovi práce podařila. Lampa se rozzářila, možná jako první na Moravě a vznikl první snímek - snímek doktorovy nohy. Snímky mu vyvolával podle jeho instrukcí místní fotograf O. Knoll, který se tím stal zřejmě prvním radiologickým laborantem na Moravě.

Těprve pak se mohl dr. Dreuschuch s větším úspěchem věnovat léčbě svých pacientů. Jeho rentgen mu dovoloval nejen přesnou diagnózu, ale i sledování průběhu hojení a celkový výsledek léčby. Dnes už každému připadá jako úplná samozřejmost - při otoku či bolesti se jednoduše jde na rentgen. Ale jaký to tehdy byl pokrok, je patrné již z toho, že první přístroje v nemocničním prostředí byly na Moravě instalovány až o rok později v olomoucké a brněnské nemocnici (1901).

V pronajatém domku bylo dostatek místa i pro samostatný kabinet, v němž dr. Dreuschuch trávil veškerý svůj volný čas při různých pokusech. Tehdy se ještě nevědělo o zhubných účincích nebezpečného záření (poprvé byly publikovány až roku 1902, kdy se jednalo o první důkaz radiogenní rakoviny kůže u technika, který čtyři roky pracoval s rentgenem) a dr. Dreuschuch zřejmě na tyto poplašné zprávy málo dbal a se svým rentgenem pracoval, ale i experimentoval stejně jako téměř všichni průkopníci této metody bez jakýchkoli ochranných prostředků. Jako většina průkopníků na svoji lásku k medicíně doplatil. Na prstech ruky se mu vytvořila chronická radiodermatitida, která nakonec vyústila na prstech levé ruky k přímé rakovině kůže s výraznými výrůstky. Ti co jej znali, vzpomínají, že jej vlastně ke konci neviděli bez černé kožené rukavice. V posledních letech už byly bolesti tak veliké, že prof. dr. Jedlička (jeden z našich předních chirurgů) jako jedině řešení viděl amputaci některých článků.

K tomu však již nedošlo, protože bolest v levé ruce byla téměř nesnesitelná. Avšak ani tehdy jej neopustila duševní svěžest a chuť neustále něco podnikat. Ještě den před smrtí byl připraven k cestě do

Bratislavy, kde chtěl navštívit syna Františka, který se taktéž věnoval radiologii. K plánované cestě již nedošlo, neboť dr. Dreuschuch umírá stejně prostě jak žil, máje v této těžké chvíli vedle sebe svoji životní družku Idu, která jej nikdy neopustila.

Na závěr můžeme říct, že dr. Dreuschuch byl prvním rentgenologem ne-li na Moravě, tak na jižní Moravě určitě. A už jen za tuto jeho průkopnickou činnost mu patří úcta i poděkování. Neustálým zdokonalováním se v lékařských znalostech a svoji angažovaností ve veřejném a společenském životě se přiblížil myšleni člověka nové doby.

Pramen: *Podyji 1923 – 1924. Naším krajem 1991.*

Z jednání zastupitelstva obce Střítež:

Zastupitelstvo Obce Střítež na zasedání:

č. 1 ze dne 06. 03. 2013

K bodu změna č. 7 územního plánu obce Střítež:

Projednalo: návrh Změny č. 7 územního plánu obce Střítež a návrh opatření obecné povahy předložené k vydání, včetně jejich odůvodnění.

Ověřilo, že Změna č. 7 územního plánu obce Střítež není v rozporu s politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací vydanou krajem, se stanovisky dotčených orgánů a se stanoviskem krajského úřadu.

Bere na vědomí, že při pořizování Změny č. 7 územního plánu obce Střítež nebyly uplatněny žádné připomínky, a nebyla vznesena žádná námitka. Návrh rozhodnutí o námitkách tedy nebyl zpracován.

Zastupitelstvo obce Střítež v souladu s dotčenými zákony a § vydává Změnu č. 7 územního plánu obce Střítež.

Zastupitelstvo obce Střítež schvaluje:

* darovací smlouvu na nově oddělené pozemky dle GP č. 540-623/2012 v k.ú. Střítež u Třebíče, od Kraje Vysočina. Pozemky jsou zastavěny chodníkem.

* smlouvu zakládající provést stavbu s Krajem Vysočina, a to silnice II/360 Třebíč-Střítež dle přílohy

* smlouvu o zřízení věcného břemene ve prospěch JMP Net, s.r.o. dle přílohy

* schválení výsledků inventarizace k 31. 12. 2012 dle přílohy

* uzavření smlouvy o úvěr na akci „Sociální bydlení ve Stříteži - investiční úvěr“ s ČSOB, a.s. na základě výběrového řízení dle přílohy

* výběr dodavatele na výběrové řízení na organizaci výběrového řízení zakázky „Kanalizace a ČOV obce Střítež“ - Stavební poradna, s.r.o.

Informace z obecního úřadu:

2. Komentář k některým rozhodnutím zastupitelstva:

Usnesení č. 2013/01 (6.3.2012), kterým zastupitelstvo obce *schválilo:*

2.1. Dokončení schválení změny č. 7 Územního plánu obce. Tímto usnesením jsme schválili dokončení změny č. 7 Územního plánu obce.

2.2. Darovací smlouvu na nově oddělené pozemky p.č. 1134/14, p.č. 1134/15, p.č. 1134/16, p.č. 1134/17 a p.č. 1134/18 dle GP č. 540-623/2012 v k.ú. Střítež u Třebíče, od Kraje Vysočina.

Vzhledem k tomu, že pozemky pod chodníkem k Třebíči byly zčásti ve vlastnictví Kraj Vysočina, touto smlouvou nám je převedl tak, aby celý chodník byl již na pozemcích pouze obce Střítež.

2.3. Smlouvu zakládající provést stavbu s Krajem Vysočina, a to silnice II/360 Třebíč-Střítež dle přílohy.

V současnosti se připravuje rekonstrukce silnice od Třebíče do Výčap. Kraj Vysočina pro tuto stavbu potřebuje náš souhlas, který byl touto smlouvou poskytnut.

2.4. Smlouvu o zřízení věcného břemene ve prospěch JMP Net, s.r.o. dle přílohy.

Obec zřídila smlouvou toto věcné břemeno s rozšířením plynového vedení ve prospěch JMP Net, s.r.o.

2.5. Schválení výsledků inventarizace k 31. 12. 2012 dle přílohy.

Obec má povinnost každoročně provést inventarizace svého majetku. Inventarizace byla k 31. 12. 02 a nebyly zjištěny inventarizační rozdíly.

2.6. Uzavření smlouvy o úvěru na akci „Sociální bydlení ve Stříteži - investiční úvěr“ s ČSOB, a.s. na základě výběrového řízení dle přílohy.

Pro dofinancování výstavby akce „Sociální bydlení ve Stříteži“ bylo provedeno výběrové řízení na investiční úvěr. Nejvýhodnější nabídka byla poskytnuta ČSOB, a.s., se kterou byla následně uzavřena smlouva.

2.7. Výběr dodavatele na výběrové řízení na organizaci výběrového řízení zakázky „KANALIZACE A ČOV OBCE STŘÍTEŽ“.

Poněvadž průběžně pracujeme na přípravě stavby kanalizace a ČOV ve Stříteži, vybrali jsme pro organizaci výběrového řízení renomovanou společnost Stavební poradna, s.r.o., která předložila nejlepší nabídku.

... na první dospělácké Velikonoce

Je mi patnáct a už jsem dospělý. Vlastně ještě nejsem, patnáct mi bude až za několik dní a občanský průkaz se vyrábí kdesi v tiskárně. Ale já se cítím velice dospělý. Už nikdy se tak dospěle cítit nebudu. Blíží se Velikonoce a já si velikonoční pondělí, tedy do dopolední, chci užít jako dospělák. Přece nebudu do košíčku sbírat malovaná vejčička. To je úkol pro děti, ale dospělého? Ani náhodou. Na pochůzce se domlouváme společně s Lubošem.

Ten rok počasí Velikonocům rozhodně nepřeje. Padá sníh, který se na cestách mění v slizkou břečku. Pokud si myslíte, že to po asfaltových cestách nešlo, tak vězte, že v té době vedla přes Střítež jediná asfaltová cesta a to přímo na Klučovskou horu. Vedlejší cesty si mohly o něčem takovém nechat jenom zdát.

Je pondělní ráno, teple se oblékám a mamince vidím na očích, že mám pamatovat na dobré vychování. To jí vidím na očích i dnes, i když už možná nade mnou zlámalala hůl ne-li něco horšího.

Scházíme se s Lubošem na ulici a plánujeme cestu. Už v prvním domě cítíme, že jsme dospělí. Mužská část obyvatelstva nás po vyplacení části diviči odměňuje libě vonící tekutinou, o které již víme, že obsahuje podivuhodnou látku zvanou alkohol. Jsme přece dospělí a tak to tam kopneme na ex. Trochu se nám svírá hrdlo a do očí se derou slzy, ale ty mužně potlačíme a jdeme o dům dál. Situace se opakuje ještě několikrát. Dospělost nám pěkně leze do hlavy. Zhruba v deset hodin se vedeme kol krku a je jen otázkou, zda se jedná o mužně objetí či se spíš nepodpíráme, abychom neupadli.

Svět je krásný, krásně se s námi točí, připadáme si jak o pouti na kolotoči. Další zastávka, kde se jen ztěží trefujeme tam, kam máme. „Ještě do druhé nohy,“ halasí hlava rodiny a potutelně se usmívá. Jsme přece dospělí, to nás nemůže porazit.

Když vyjdeme ven, je nám sladce na duši a zimu vůbec necítíme. Zpíváme národní písně, nebo spíš hulákáme na celou vesnici, aby si všichni uvědomili, že už jsme dospělí. Pokouším se Luboše pustit, ale bohužel okamžitě na něho působí přitažlivost zemská a padá do ledové břečky. Jeho šat se vlivem bláta barví do hněda.

Ačkoliv jsme až proklatě dospělí, uvědomuji si, že naše dnešní cesta končí. Takhle zablácené nás už nikde nepohostí. Vedeme se opět kolem krku, svět se kolem nás míhá a míříme k domovu. Nejprve předávám Luboše do rukou maminky. To je zvláštní, vůbec nemá radost, že její syn právě prožil dospělě dopoledne.

Mám to kousek dál, ale vlivem kroků doleva, doprava, někdy i vzad, mi dospělácká chuze trvá poněkud déle. Konečně otevírám rodná vrátka. Přihloupě se usmívám. V předsíni se snažím zbavit několika částí oděvu. Daří se mi to stěží, ono se špatně svlíká, když se jednou rukou musíte opírat o stěnu, abyste neupadli. Po několika minutách mokrá špinavá bunda je konečně na věšáku. Visí trochu

nepřirozeně, dá se říct, že hlavou dolů, ale to mě vůbec nerozhází. V kuchyni okamžitě rodiče odhalí, že jsem dospělý. Dívají se všelijak, ale nakonec se to obejde bez zbytečných řečí. Maminka mi dává na talíř bramborový salát a řízek. Vlastně řízky dva. Nevím, do kterého se mám pustit, je to zvláštní, ten jeden nemůžu a nemůžu uchopit do rukou.

Nakonec když přivřu jedno oko, zjišťuji, že na talíři je řízek jen jeden. Ale i ten se mrška brání pozření a tak ho honím po ubruse a rodičům se divnou řečí sněžím vysvětlit, že to bylo krásné dopoledne a kde jsme všude byli. Nic z toho si později nepamatuji. Usínám za stolem a budím se večer v posteli s ukrutnou žízni. Inu, téměř každý si musí něčím takovým o Velikonocích projít.

A abych byl upřímný, bylo to poprvé, ale rozhodně ne naposled. Dnes na střítežské velikonoční pondělní pochůzku už jen vzpomínám. Absolvoval jsem jich hodně, velice rád si připomínám jednu, kdy jsme po dědině chodili s harmonikou. Michal na ni uměl jednu písničku, Kolíne, Kolíne, kterou jsme pěli u každé chalupy. Bylo poměrně teplo, na Velikonoce až nezvyklé. A tak jsme si vyplácení zpestřili poléváním dívek vodou.

Postupem času se počet míst omezoval až k nule. V posledních letech jsme tradičně končili u Ivana, kde jsme vedli moudré řeči, inu takové, jaké k takovým příležitostem patří. Několikrát jsme si pochůzku prodloužili o cestu do Kožichovic či Třebíče. Tam jsem pod vlivem dokonce jednou sázel v sázkové kanceláři Fortuna. Vůbec jsem tomu nerozuměl, ale člověku pod vlivem zřejmě štěstí přeje, a tak jsem za dvacku vyhrál někdy na počátku devadesátých let minulého století 280 korun. Poprvé a naposledy. Tož naši následovníci, ať se vám pomlázka vydaří. Protože ta, pokud z našich vesnic vymizí, už nebude později na co vzpomínat.

Ale abych byl upřímný, popsáný příběh nebyl mým prvním setkáním s alkoholem na veřejnosti. Už před necelým rokem jsem absolvoval bránu u horních Nevalalů. Tam nám také nalávali alkohol a z toho všeho si nejvíce pamatuji modrou barvu Rakety. Kořalky, která se navenek tvářila jako Okena a také tak nějak podobně chutnala. Ještě dlouho jsem se pak modré barvě vyhýbal nejen v alkoholu.

Výsledky prezidentských voleb v obci Střítež:

1. kolo prezidentských voleb (11. a 12. 1. 2013):

Zeman Miloš	33,33 %
Schwarzenberg Karel	18,40 %
Fischer Jan	14,58 %
Dienstbier Jiří	12,15 %
407 voličů, 289 volilo, volební účast 71,01 %	

2. kolo prezidentských voleb (25. a 26. 1. 2013):

Zeman Miloš	64,51 %
Schwarzenberg Karel	35,48 %
407 voličů, 288 volilo, volební účast 68,72 %	

SERIÁL - část obce nebo městyse (přidružená obec) s názvem Střítež v ČR:

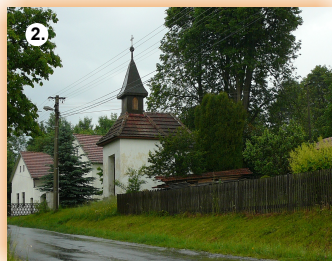
15. Černovice - Střítež (okres Pelhřimov, kraj Vysočina)

www.mestocernovice.cz

e-mail: posta@mestocernovice.cz

Starosta: Ladislav Novotný
Město Černovice,
Mariánské nám. 718
394 94 Černovice
Nadmořská výška 574-615 m n.m.
Zeměpisná šířka 49°22'21''
Zeměpisná délka 14°57'47''
Výměra katastru 3.653 ha
Počet obyvatel 1.827

Město Černovice leží na pomezí krajů Vysočina a Jihočeský, na úpatí hory Svidník (740 m n. m.). Město má 9 místních částí: Černovice, Benešov, Dobešov, Panské Mlýny, Rytov, **Střítež** (32 obyvatel), Svatava, Vackov a Vlkosovice. Město leží v nejzápadnější části Křemešnické vrchoviny v nadmořské výšce od 615 do 574 m.

Na město byly Černovice poprvé povýšeny kolem r. 1323 a ve 14. stol. získaly znak města. Nejstarší písemný záznam o Černovicích je v pražské arcidiecési a byl pořízen v letech **1344 - 1350**.

Majitelé města:

Rožmberkové a páni z Hradce. Městem byly Černovice nepřetržitě od 14. stol. až do r. 1960. Statut města byl obnoven v r. 1991.

Zajímavosti města:

1. Černovický zámek s přílehlou oborou byl postaven v r. 1641 Martinem Paradysem.

2. Děkaný kostel (obr. 1.) Povýšení svatého kříže stojí na místě kaple svatě Kateřiny, pochází z r. 1737.

3. Mariánský sloup z konce 19. století.

4. Úzkorozchodná železnice (rozchod 760 mm) z Jindřichova Hradce do Obrataně.

5. Židovský hřbitov.

6. Kaplička (obr. 2) v obci Střítež (jedna z částí města).

7. Stará radnice, odkud se řídil chod města téměř po 700 let.

Třebíč - Jejkov Kostel Proměnění Páně

Postaven: v r. 1693
Stavební sloh: raně barokní
Zajímavost: netypická věž z r. 1884 a nápis

Farní kostel Proměnění páně a fara jsou *kulturní památky*. Kostel vznikl u kapucinského kláštera, který založil František Augustin z Valdštejna v r. 1648 na místě bývalého bratrského sboru.

Stavba kláštera od r. 1687 do r. 1690. Kostel byl dokončen v r. 1693 a vysvětil ho biskup Jan Josef Breuner. Dnešní zasvěcení Proměnění Páně je doloženo až v polovině 18. stol. Budova fary byla zřízena v r. 1784.

Až do zřízení „jejkovské“ farnosti byl kostelem konventním. V r. 1847 zničil požár konvent a knihovnu. Kostel byl uchráněn a v r. 1884 byla přistavěna věž, netypická pro jinak podobné kapucinské kostely. O zvony kostel přišel v obou světových válkách. Nové zvony jsou z r. 1997.

Kostel má jednu loď orientovanou k jihu a dvě kaple. Je prostě zařízený a vnitřek je zaklenut valenou klenbou s lunetami.

Do této farnosti patří: Slavice, Střítež, Kožichovice a část Třebíče.

Třebíč - město Kostel sv. Martina

Postaven: v polovině 13. století
Stavební sloh: raná gotika, baroko
Zajímavost: dveře a křtitelnice z doby permštejnské

Farní kostel sv. Martina a fara jsou *kulturní památky*. Kostel byl založen v **polovině 13. stol.**, protože presbytář byl stavěn jako bazilika před r. 1260. Je pokládán za původní kostelík na hradbách.

Věž byla součástí hradebního opevnění, byla postavena v r. 1355. Během 14. stol. se sv. Martin stává farním kostelem.

V r. 1502 byly opraveny střelbou porušené krovy a klenby. Z tohoto roku pochází i tzv. „*permštejnské dveře*“ u sakristie. V r. 1628 do kostela přichází opět katolický kněz - Bureš.

V r. 1643 byly zřízeny dva boční oltáře. V r. 1644 začala stavba fary.

Po r. 1707 byly uskutečněny barokní úpravy, zvětšena boční kaple sv. Anny a sv. Josefa. Později byl stržen kůr a kostel byl propojen s městskou věží. V r. 1905 byla okna nahrazena kovovými a proraženy světlíky.

Do této farnosti patří: Borovina, Horka, Říпов, Stařečka a Třebíč.

Třebíč - u starého hřbitova Pravoslavný kostel

Postaven: v r. 1939
Stavební sloh: byzantský
Zajímavost: věž pokryta zlatem

Pravoslavný kostel sv. Václava a sv. Ludmily, se nachází u starého hřbitova v části Třebíče - „Domky“. Byl postaven v r. 1939 až 1940.

Je to nejmladší trebičský kostel. Byl postaven podle návrhu profesora Kolomáckého. Stavbu provedla trebičská stavební firma Herzán.

Budova napodobuje byzantskoslovenské církevní stavby a její baň je pokryta zlatou fólií. V přízemí kostela se nachází byt faráře. Autorem vnitřní výzdoby chrámu a ikon je rovněž prof. Kolomáček.

Prostranství okolo kostela s přílehlou ulicí bylo po II. světové válce přejmenováno na Gorazdovo náměstí, na paměť prvního biskupa české pravoslavné církve, kterého nacisté popravili za napomáhání československým parašutistům po atentátu na říšského protektora R. Heydricha.

Kostel je zasvěcen sv. Václavu a Ludmilě.

Prof. V. Kolomáček byl kněz, projektant a malíř.

Třebíč - starý hřbitov Kostel Nejsvětější trojice

Postaven: počátkem 15. století
Stavební sloh: goticko-renesanční
Zajímavost: deska o posvěcení zvonů biskupem

Kostel Nejsvětější trojice je *kulturní památka*. Patří pod farní kostel sv. Martina. Je to hřbitovní kostel v části města „Domky“.

Kostel se nachází na tzv. „starém hřbitově“, který kolem něho začal vyrůstat od r. 1607, když starší hřbitov kolem kostela svatého Martina přestal sloužit. Kostel zde stával již počátkem **15. století**.

V letech 1564-1573 proběhla přestavba. Další obnova následovala v r. 1661. V r. 1701 byla nákladem Karla hraběte z Valdštejna postavena věž. Dnešní podobu kostel získal v letech 1715-1719, kdy došlo ke spojení kostela s věží a k přístavbě bočních kaplí svaté Anny a svatého Josefa. V r. 1857 byl do věže prolomen vchod do chrámu, postupem imitujícím gotickou kamennou prácí. Ve vchodě je deska připomínající posvěcení zvonů biskupem Janem Josefem Breunerem.

Mohutná hranolová věž náležela systému městského opevnění.

Třebíč - zámek Bazilika sv. Prokopa

Postaven: v polovině 13. století
Stavební sloh: románský, barokní prvky
Zajímavost: síťová klenba, vstupní portál

Bazilika sv. Prokopa neboli klášterní kostel „klášter“ je *kulturní památka* a od r. 2003 památka světového dědictví UNESCO.

Na tomto místě stál na konci 11. stol. kostel. Bazilika byla postavena v r. 1101. Původní benediktinský klášter zasvěcený Nanebevzetí Panny Marie byl postaven v druhé polovině 13. století.

Bazilika patří ke skvostům středověkého románského stavitelství s gotickými prvky. Obě stavby značně utrpěly při obléhání Třebíče uherskými vojsky v r. 1468. Po obnově v r. 1725-1731 byla bazilika zasvěcena svatému Prokopu. Původní strop nahradila barokní síťová klenba a byly vztyčeny dvě věže. Konečná restaurace proběhla v letech 1924-1935. Z r. 1999 je nový zvon. Skvostem je půlkruhový románský portál.

Do této farnosti patří: Budíkovice, Podklášteří, Račerovice, Sokolí, Třebíč a Týn.

Valeč Kostel Povýšení sv. Kříže

Postaven: ve 2. polovině 13. století
Stavební sloh: gotický
Zajímavost: obraz umírajícího Krista z r. 1785

Farní kostel Povýšení sv. Kříže je *kulturní památka*. Kostel pochází z **druhé poloviny 13. století**. Nový hřbitov byl založen v r. 1832.

Na sklonku 14. století byla ve Valči i fara, kterou papež Bonifác IX. inkorporoval (r. 1395) benediktinskému klášteru ve Vilémově.

Věž kostela je výrazná, gotická a je bílá. V r. 1678 a 1690 vyhořela.

V 15. stol. byl přistavěn presbytář. V r. 1868 a 1904 byla opravena věž. V roce 1902, 1939, 1948 a 2004 byl kostel opravován.

V kostele je původní obraz umírajícího Krista z r. 1785 od B. Oclelenheinze. Krypta pánů Osovských z Doubravice je z r. 1537, 1539 a 1555. Varhany jsou z r. 1846 a nový hlavní oltář je z r. 1913.

Ve věži kostela jsou čtyři zvony. Nejstarší je z r. 1724 a největší (sv. nát, vážící 823 kg) je z r. 1996. Kříž u kostela je z r. 1832.

Do farnosti patří: Chroustov, Vilémovice, Plešice, Třebenice a Valeč.

Život v obci - co se událo:

1. Renovace kříže na hřbitově (24.12.2012), 2. Turnaj ve stolním tenisu č. X. Pořádala obec. Účastnilo se 15 hráčů, pořadí: 1. Augustin Jeleček, 2. Ing. Vítězslav Kudláček, 3. Bc. Tomáš Procházka a 4. ing. Ivan Procházka (28.12.2012), 3, 4. Silvestrovský výstup na Pekelný kopec (foto: ing. V. Kudláček) - 31.12.2012, 5. Obnovená tradice - Tříkrálová sbírka (11.1.2013), 6. Závod The Winter Trial 2013 projížděl naší obcí (24.1.2013), 7. Volby prezidenta ČR (25.1.2013), 8. Zahájení opravy interiéru K.D. (28.1.2013), 9. Nový obecní úřad v bývalé staré MŠ (8.3.2013), 10. Dokončovací práce - malometrážní byty (14.3.2013), 11. Tradice - topení Morany (17.3.2013), 12. Oprava studny „Libuše“ (20.3.2013), 13. Tradice - velikonoční hrkání (28.3.2013). www.stritez-trebic.galerie.cz!!!

Život v obci - připravujeme:

Pout' ve Stříteži:

„Pout'ová zábava“

* pátek 26. 4. 2013
* místo: kulturní dům

„Stavění máje na návsi a hod palicí“

* sobota 27. 4. 2013, v 17⁰⁰
* místo: náves, před K.D.

„Pout'ové posezení na návsi“

* neděle 28. 4. 2013, ve 13⁰⁰
* hudba: PETROVANKA

Turnaj stolní tenis:

„Turnaj ve stolním tenisu XI.“

Sobota 22. 6. 2013, 13:00 hodin, kulturní dům
Po ukončení turnaje je zajištěno občerstvení

Obce v okolí Stříteže IV.:

1. **ČERVENÁ HOSPODA** - první písemná zmínka o obci je z r. 1259. Leží v nadmořské výšce 480-485 m n. mořem. Žije zde asi 150 obyvatel.

2. **KRACOVICE** - první písemná zmínka o obci je z r. 1104. Je to místní část městyse Stařeč. Leží v nadmořské výšce 465-490 m n. m. Žije zde asi 70 obyvatel. Z doby pravěku byla v Kracovicích nalezena část velkého kameného mlátu.

3. **MASTNÍK** - první písemná zmínka o obci je z r. 1406. Leží v nadmořské výšce 508 m n. m., cca 5 km od Třebíče. Žije zde asi 220 obyvatel. Narodil se zde **Jan Zahradníček** - básník, spisovatel, překladatel a **prof. MUDr. Jan Zahradníček**, významný ortoped a dětský chirurg.

4. **STAŘEČ** - první písemná zmínka o obci je z r. 1259. Leží v nadmořské výšce 455 m n. mořem. Žije zde asi 1.620 obyvatel. V r. 2007 byl obci vrácen status městyse. Součástí Starče je vesnice Kracovice a osada Červená Hospoda.

Pozvánka **Obec Střítež**

Pouťové oslavy ve Stříteži
26. 4. až 28. 4. 2013

Jak jde čas - Rozdávání dáreků důchodcům ve Stříteži (19.12.2012):

Jak jde čas - Turnaj ve stolní tenisu (X. ročník) ve Stříteži (28. 12. 2012):

19. a 28.12.2012

© ing. Ivan Procházka, 2013 (design, foto, slogan, texty)